

מתיבת הדאר של המערכת מתיבת ה
 של המערכת מתיבת הדאר של המע
 מתיבת הדאר של המערכת מתיבת ה
 של המערכת מתיבת הדאר של המע
 מתיבת הדאר של המערכת מתיבת ה

מה בין חופש להפקרות

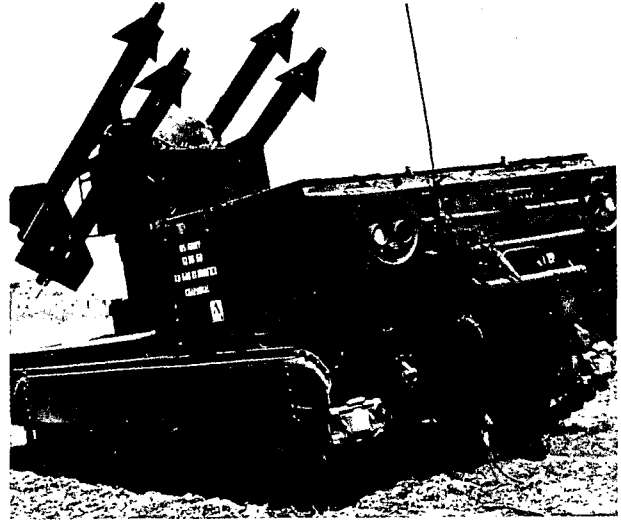
לצעוק „שריפה!“ בתיאטרון מלא אנשים. כך סתם. לשם שעשוע. בלא שפרצה אש. הרי זה מעשה שבהפקרות. לחוקק חוקים צבאיים המטילים עונש על כל דיבור או פרסום הגורמים אי-ציות בצבא בימי חירום ובימי שלום. הרי זה מעשה שבחופש.

מעשה הפקרות הוא מעשה בלתי-אחראי. ולכן יגנו רוב האנשים פעולה כגון צעקת „שריפה!“ לשווא באולם תיאטרון מלא. חוקה צבאית המגבילה חופש דיבור היא דבר אחראי ולכן יצדדו בה רוב האנשים. אכן, הם ישאלו ללא ספק כיצד פעולה כזאת, המגבילה את חופש הדיבור, עשויה להיות מעשה שבחופש. שכן הדעה הרווחת כיום בציבור אומרת שיש ניגוד פשוט בין, למשל, בטחון הכללי ובין חירות הדיבור, וככל שהגבלת החירות מוצדקת, אי-אפשר לה שתהיה פעולה המטפחת חירות. אולם דעה רווחת זו נשענת על פישוטי-יתר של הניגוד הקיים, כביכול, בין בטחון הכללי ובין חירות הדיבור. מקורה של דעה זו באי-הבנת מושג החופש. להגן על עם, הרי זה לשמר את אורח-חייו. ואחד ממגוריו של אורח-חיים זה הוא חירות הדיבור. אם סוגים מסוימים של התבטאות מסכנים את בטחון הכללי, הרי שהם מסכנים גם את חירות הדיבור, ומכאן שחוקה צבאית התוחמת את חירות הדיבור, באה לשמר אותה, ומכוח זה היא מעשה שבחופש. החופש הוא הסגולה האנושית שבכוחה משנה האדם, מוסת או ממשיך את ביצוע תכניותיו ופעולותיו. מעשה שבחופש הוא מעשה אחראי, ומעשה אחראי הוא מעשה שבחופש. החופש כרוך בשיקול מראש, בבחירה בין הטוב ביותר ובין הגרוע ביותר, בבחירה בין המרום את האדם ובין המשפיל אותו.

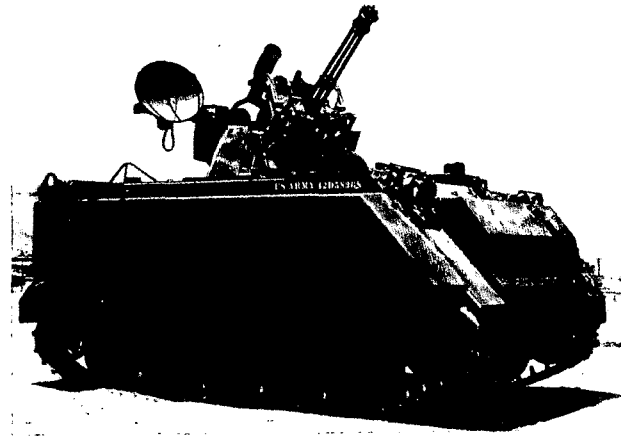
החופש אינו כולל זכות לאמר או לפרסם משהו שקרי ומזיק לשמו של הזולת ולבטחוננו האישי. העושה זאת — משפיל את זולתו, ואפילו עצם הגישה הגורסת שיש לאדם זכות כזאת והוא חופשי לממשה — אך אינו צריך לעשות זאת מפני סיבה כלשהי — מעוותת את המשמעות האמיתית של החופש ומבטלת את ההבדל בין חופש ובין הפקרות. אכן, אדם חופשי לעשות מעשה כזה במשמע שאין מעשהו נעשה מפני שמסובבים את זרועו וכופים אותו לעשות זאת, אבל אין הוא חופשי לעשות פעולה זאת אם אכן האחריות היא חלק בלתי-נפרד של החירות.

החופש, אין פירושו שצריך להיות חוק התובע שעיתונים ייבדקו על-ידי צנזור לפני צאתם לאור. זאת תהיה הגבלה של חירות העיתונות. אבל הקביעה כי העיתונים מועדים לעונש בבית-משפט אחרי פרסום חומר שקרי, זדוני וחתרני, אינה בגדר הגבלת חירות העיתונות, ואין היא הגבלה כזו מכוח ההבדל בין חופש ובין הפקרות.

ד"ר יוסף דוד



„צ'פרל“



„וולקון“

★ הגברת האימונים בקרב הגייסות, תוך הדגשת החשיבות שבהפעלת הנשק האישי נגד מטרות אויריות. כן יושם דגש על נושאי ההסוואה ופיזור הכוחות.

★ פיתוח הבנה רבה יותר בתחום ההגנה האוירית, יתרונותיה ומגבלותיה, על-ידי קבלת ייעוץ מתאים ממפקד הגדוד נ"מ של הכוח המשוריין.

★ הקפדה על האימון המקצועי של צוותי ה„רד-איי“ ואי-שימוש בציוד זה למטרות אחרות.

★ גודד „וולקון“/„צ'פרל“ יכול וצריך להוות חלק אורגני של הדיביזיה, כפי שתוכנן מראש. קציניו יכולים לפתח קשרי-הבנה ואמון-הדדי עם קציני מטה הדיביזיה, שאיתם יצטרכו לפעול במשותף בעת קרב.

אם אכן ישכילו מפקדי השריון לפעול ברוח הדברים שפורטו כאן, תוכל ההגנה האוירית למלא את ייעודה, כפי שהגדיר זאת אחד המומחים הבולטים בטקטיקה צבאית, קולונל סידורנקו מהצבא הסובייטי:

„ציון של יחידות ההגנה האוירית בכלי-נשק מודרניים, מאפשר קיום הגנה נגד-מטוסים, אשר מעניקה לכוחות התוקפים חופש תמרון, תוך הדיפת התקפות האויר של האויב. כך נוצרים התנאים להצלחת המתקפה.“